

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA ZDROWIA¹⁾

z dnia 2021 r.

**zmieniające rozporządzenie w sprawie specjalizacji lekarskich niezbędnych do
wykonywania orzecznictwa w zakresie chorób zawodowych**

Na podstawie art. 9 ust. 3 ustawy z dnia 27 czerwca 1997 r. o służbie medycyny pracy (Dz. U. z 2019 r. poz. 1175) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Zdrowia z dnia 18 czerwca 2010 r. w sprawie specjalizacji lekarskich niezbędnych do wykonywania orzecznictwa w zakresie chorób zawodowych (Dz. U. poz. 736) § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. Orzecznictwo lekarskie w zakresie chorób zawodowych zakaźnych i pasożytniczych wykonuje lekarz specjalista chorób zakaźnych, lekarz specjalista medycyny pracy lub medycyny przemysłowej.”.

§ 2. W sprawach orzecznictwa lekarskiego w zakresie chorób zawodowych zakaźnych i pasożytniczych wszczętych przed dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia stosuje się § 2 rozporządzenia zmienianego w § 1 w brzmieniu nadanym niniejszym rozporządzeniem.

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia.

MINISTER ZDROWIA

ZA ZGODNOŚĆ POD WZGLĘDEM PRAWNYM, LEGISLACYJNYM I REDAKCYJNYM

Damian Jakubik

Dyrektor

Departamentu Prawnego Ministerstwa Zdrowia

/podpisano kwalifikowanym podpisem elektronicznym/

¹⁾ Minister Zdrowia kieruje działem administracji rządowej – zdrowie, na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 27 sierpnia 2020 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Zdrowia (Dz. U. poz. 1470 i 1541).

UZASADNIENIE

Zasadność wprowadzenia zmian w rozporządzeniu Ministra Zdrowia z dnia 18 czerwca 2010 r. w sprawie specjalizacji lekarskich niezbędnych do wykonywania orzecznictwa w zakresie chorób zawodowych (Dz. U. poz. 736) wynika z potrzeby usprawnienia wykonywania orzecznictwa lekarskiego w zakresie chorób zawodowych zakaźnych i pasożytniczych. W obecnym czasie ma to szczególne znaczenie z uwagi na panującą epidemię, która wymaga przede wszystkim zapewnienia odpowiednich działań medycznych przez lekarzy specjalistów chorób zakaźnych w związku z przeciwdziałaniem COVID-19.

W przypadku orzecznictwa lekarskiego w zakresie chorób zawodowych zakaźnych i pasożytniczych należy stwierdzić, że co do zasady nie znajduje uzasadnienia utrzymywanie obligatoryjnej procedury zasięgania opinii przez lekarzy innych specjalności w przypadku podjęcia takich działań przez lekarza specjalistę medycyny pracy. Należy mieć na uwadze, że każdy lekarz jest uprawniony do zasięgnięcia opinii innego lekarza specjalisty w odpowiedniej dziedzinie medycyny, jeżeli na podstawie przeprowadzonych badań lub posiadanej dokumentacji medycznej uzna iż jest to konieczne z uwagi na prowadzone postępowanie orzecznicze.

Wprowadzono także przepis przejściowy stanowiący, że w sprawach orzecznictwa lekarskiego w zakresie chorób zawodowych zakaźnych i pasożytniczych wszczętych przed dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia stosuje się § 2 rozporządzenia zmienianego w § 1 w brzmieniu nadanym niniejszym rozporządzeniem.

Proponuje się, aby rozporządzenie weszło w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia ze względu na wagę regulowanych spraw, oraz ich społeczną doniosłość. Rezygnacja z okresu *vacatio legis* nie naruszy zasady demokratycznego państwa prawnego. Nie budzi wątpliwości, że sprawne działanie państwa, zwłaszcza w czasie epidemii COVID-19 oraz minimalizowanie negatywnych skutków z nią związanych, stanowią przesłankę ważnego interesu państwa, o której mowa w art. 4 ust. 2 ustawy z dnia 20 lipca 2000 r. o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych (Dz. U. z 2019 r. poz. 1461).

Projektowane rozporządzenie nie będzie miało wpływu na mikroprzedsiębiorców oraz małych i średnich przedsiębiorców.

Projekt nie wymaga przedstawienia organom i instytucjom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu, w celu uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnienia.

Projektowane rozporządzenie nie jest objęte prawem Unii Europejskiej.

Projektowane rozporządzenie nie zawiera przepisów technicznych w rozumieniu przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039 oraz z 2004 r. poz. 597) i w związku z tym nie podlega notyfikacji.

Nie ma możliwości podjęcia alternatywnych w stosunku do projektowanego rozporządzenia środków umożliwiających osiągnięcie zamierzonego celu.